

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V I Š J E
D E L O V N O
I N S O C I A L N O
S O D I Š Č E**

VDS Sodba Pdp 1632/97

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:1999:VDS.PDP.1632.97

Evidenčna številka: VDS00572

Datum odločbe: 05.11.1999

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: suspenz - zakonitost izrečenega suspenza

Zveza: ZPP (1977) člen 365, 365/2, 365, 365/2. ZGD člen 452, 452. ZTPDR člen 69, 69/3, 69, 69/3.

Jedro

Delodajalcu ni potrebno ugotavljati kvalifikatornih okoliščin po 69. čl. ZTPDR kot pogoja za zakonitost izrečenega suspenza delavcu, če je delavec s storitvijo očitane hujše kršitve delovnih obveznosti povzročil toženi stranki večjo škodo (282.707,50 SIT), ker je že s tem izpolnjen zakonski pogoj za zakonit izrek suspenza.

Izrek

Pritožba se zavrne kot neutemeljena in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zavrnilo zahtevek tožnika A., naj se razveljavi sklep direktorice tožene stranke B. št. 1-S/97 z dne 21.3.1997 o začasni odstranitvi z dela in s tem v zvezi sklep odbora za varstvo pravic št. ODB 1/97 z dne 20.5.1997. Poleg tega je odločilo, da tožnik nosi sam svoje stroške postopka.

Zoper navedeno sodbo se pritožuje tožnik iz vseh treh pritožbenih razlogov in predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugotovi, izpodbijano sodbo razveljavi in vrne zadevo sodišču prve stopnje v ponovno obravnavo, podrejeno pa, da pritožbi ugotovi in o zadevi samo odloči. Meni, da sodba sodišča prve stopnje nima razlogov o odločilnih dejstvih, saj je sodišče ocenilo le predložene listine tožene stranke, ne pa tudi "potrdila o pregledu spisa in prevzemu vseh listin v spisu", ki ga je predložil sodišču in iz katerega je razvidno, da 12 dni po izteku suspenza v spisu ni bilo soglasja pristojnega organa. Ker sodišče tega dokaza ni ocenilo, se ne bo moglo nikoli ugotoviti, ali je pristojni organ odločal v postavljenem 8 dnevnom roku. Poleg tega je mnenja, da je za izdajo sklepa o suspenzu po 69. členu ZTPDR potreben pogoj, da delavec stori hujšo kršitev delovnih obveznosti, s katero neposredno ogroža zdravje delavcev ali drugih oseb, oziroma, kadar ogroža materialna sredstva večje vrednosti. Nesporno je, da je storil hujšo kršitev delovnih obveznosti, vendar iz obrazložitve sodbe ni razvidno, ali je bil izpolnjen tudi drugi pogoj. Sicer pa je mnenja, da sklep o suspenzu ni bil predložen v potrditev pristojnemu organu, saj takšen organ pri toženi stranki ni obstajal. Tožena stranka zato nima pogojev za izrekanje sklepov o suspenzu.

Pritožba ni utemeljena.

Po oceni pritožbenega sodišča je odločitev sodišča prve stopnje materialnopravno pravilna. Iz listinskih dokazov izhaja, da je direktorica tožene stranke zoper tožnika dne 21.3.1997 vložila zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka in ga istočasno s sklepom začasno odstranila z dela do dokončne odločitve v disciplinskem postopku, ker naj bi tožnik v mesecu januarju in februarju, kot skladiščnik surovega pletiva neupravičeno in brez ustrezne dokumentacije izdajal blago samostojnima podjetnikoma iz M., Č. in D., pri čemer je nastala toženi stranki materialna škoda v znesku 282.707,50 SIT. Tožnik naj bi s takim ravnanjem hujše kršil delovne obveznosti po 22., 24. in 27. točki 6. člena Določil o odgovornosti za delovne obveznosti, za katere se po 12. členu določil lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja. Tožnik je zoper sklep ugovarjal, vendar je odbor za varstvo pravic tožene stranke s sklepom z dne 20.5.1997 njegov ugovor zavrnil. Ker je v 30. členu določil o odgovornosti za delovne obveznosti med drugim določeno, da je delavec lahko začasno odstranjen iz podjetja, če je zoper njega predlagan disciplinski postopek zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti, za katere se izreče ali se lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja, je tožena stranka nedvomno imela podlago za izrek suspenza tožniku. Sklep o suspenzu je bil tudi potrjen v zakonitem roku 8 dni in po pristojnem organu, kot to določa 3. odst. 69. člena Zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja (ZTPDR - Ur.l. SFRJ št.

60/89 in 42/90), saj kot pravilno zaključuje sodišče prve stopnje, iz 23. točke akta o ustanovitvi tožene stranke kot družbe z omejeno odgovornostjo, ki ga je sprejel kot edini ustanovitelj in družbenik Beti Tekstilna industrija d.d. v skladu z določili 457. člena Zakona o gospodarskih družbah (ZGD - Ur.l. RS št. 30/93, 29/94 in 82/94) izhaja, da se do sprejetja splošnih aktov tožene stranke smiselno uporabljajo akti ustanovitelja. Ker so v 11. točki akta o ustanovitvi naštete pristojnosti ustanovitelja, ki odloča o vseh pomembnih zadevah in med drugim tudi o postavitvi in odpoklicu poslovodstva - direktorja, je direktorica tožene stranke upravičeno predložila sklep o suspenzu v potrditev upravnemu odboru B., kot organu ustanovitelja, ki je pristojen tudi za njeno imenovanje in razrešitev. Pritožbene navedbe, da sklep o suspenzu ni bil predložen v potrditev pristojnemu organu, so zaradi tega neutemeljene. V zvezi z obstojem kvalifikatornih okoliščin kot enim izmed pogojev za izrek suspenza pa je potrebno pritrčiti pritožbi, da sodišče prve stopnje obstoja teh okoliščin res ni posebej ugotavljalo. Vendar pritožbeno sodišče ocenjuje, da teh okoliščin tudi ni bilo potrebno posebej ugotavljati, saj je tako iz zahteve za uvedbo disciplinskega postopka, kot iz obrazložitve sklepa o suspenzu razvidno, da je tožnik s storitvijo očitanih kršitev povzročil toženi stranki materialno škodo v znesku 282.707,50 SIT, kar je nedvomno večja škoda. To pa pomeni, da so izpolnjeni zakonski pogoji za izrek suspenza. Iz navedenih razlogov je potrebno ugotoviti, da je sklep o

suspenzu tožniku zakonit in je v posledici tega sodišče utemeljeno zavrnilo tožbeni zahtevek.

Zaradi vsega navedenega in ker pritožbeni razlogi niso podani, prav tako pa ne razlogi, na katere pazi sodišče po določbi 2. odst. 365. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP - Ur.l. SFRJ št. 4/77 - 27/90) po uradni dolžnosti, je pritožbeno sodišče pritožbo tožnika zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

Pritožbeno sodišče je določbe ZTPDR in ZPP uporabilo smiselno kot predpise Republike Slovenije v skladu z določbo 1. odst. 4. člena Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Ur.l. RS št. 1/91-I in 45-I/94).

Datum zadnje spremembe: 23.08.2009